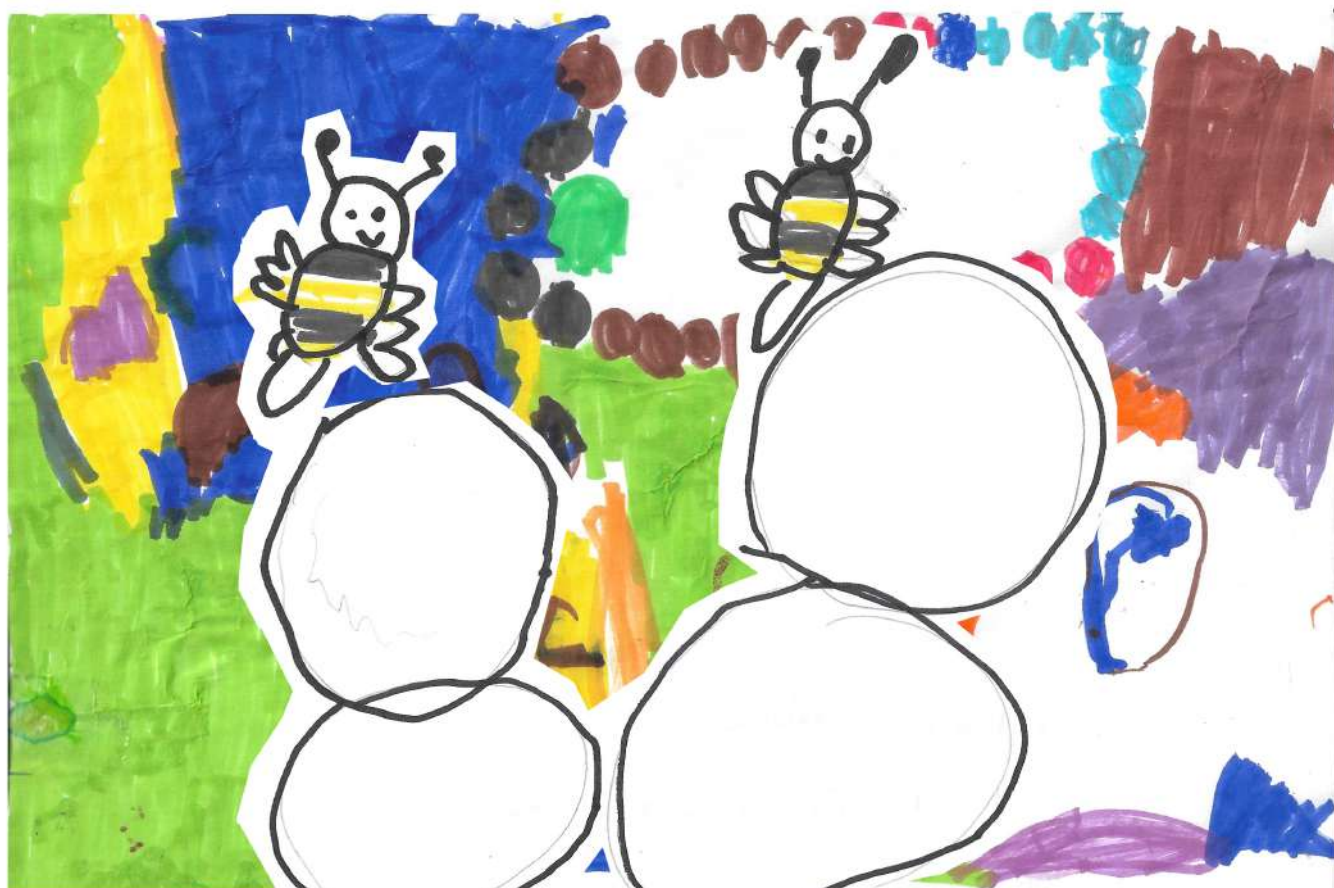

ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΑΙ ΔΥΟ ΜΕΛΙΣΣΕΣ...

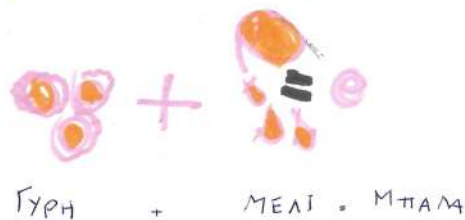
Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν μια μέλισσα.
Το όνομά της ήταν Μελίς.

Η Μελίς ήταν συλλέκτρια και έβγαινε κάθε μέρα
έξω και μάζευε γύρη. Παρέα της είχε τη
Μελίσσια, τη φίλη της. Μαζί πετούσαν όλη μέρα
στα λουλούδια.

Τους άρεσε πολύ το ποδόσφαιρο. Γύρω στο
μεσημέρι, σταματούσαν για λίγο, για να
παίζουν μπάλα. Η Μελίς και η Μελίσσια
ήταν πολύ αγαπημένες!
(Οι μέλισσες έφτιαχναν μπάλες από μέλι και
γύρη, όταν τους περίσσευαν).

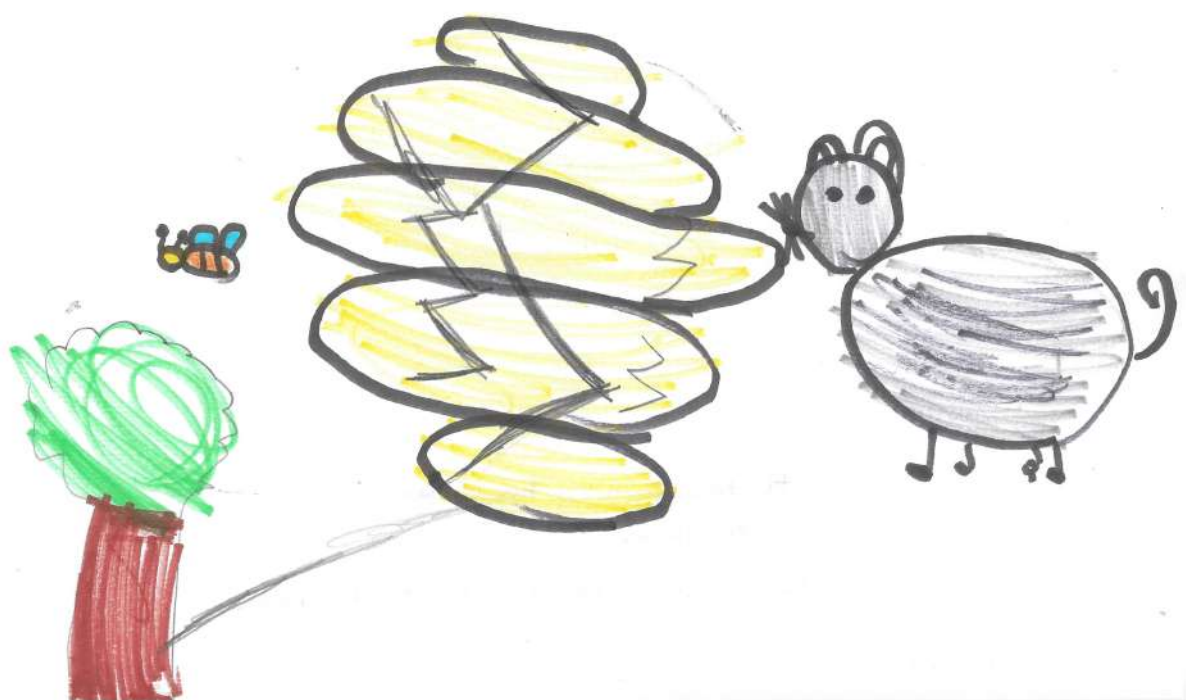
Και όταν τελείωναν τη δουλειά τους, επέστρεφαν
στην κυψέλη και βάζανε τη γύρη στα κελιά. Τη
νύχτα, τις άρεσε να διαβάζει η μία στην άλλη
παραμύθια και να κοιμούνται παρέα.

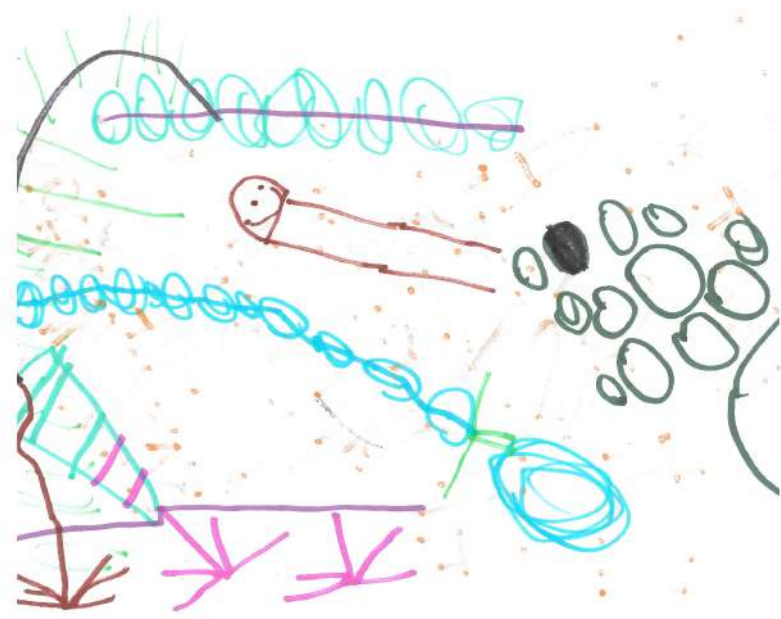
Όμως, ένα βράδυ που γύριζαν
σπίτι, είδαν ένα ποντίκι να
πηγαίνει πονηρά προς την
κυψέλη. Είδαν και τον Μαρίνο
τον φρουρό να κοιμάται και να
μην προσέχει το πόστο του!

Το ποντίκι κατάφερε να μπει στην κυψέλη, να φάει
το μέλι τους και να την καταστρέψει.

Οι υπόλοιπες μέλισσες, που
κοιμόταν, ξύπνησαν
τρομαγμένες και πέταξαν
μακριά...

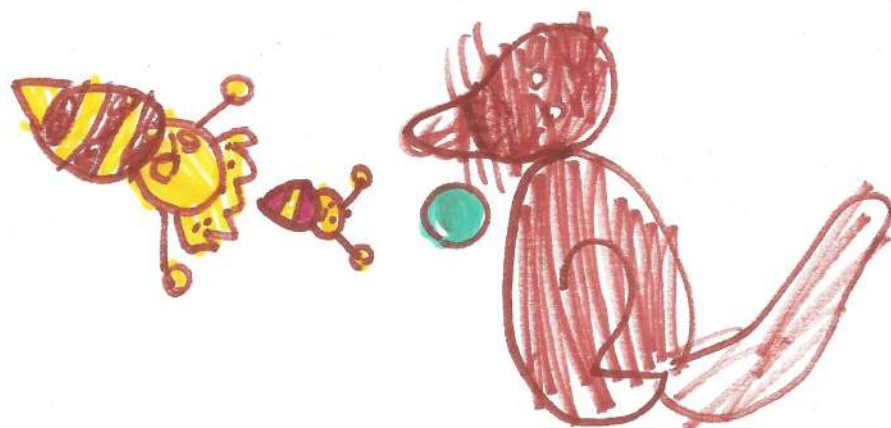

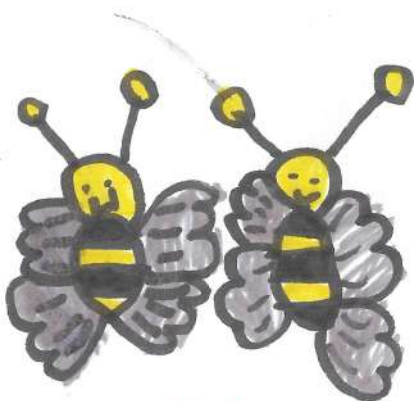
Μπροστά πήγαινε η
βασίλισσα και, πίσω,
ακολουθούσε το σμήνος.

Η Μελίς κλώτσησε δυνατά την μπάλα της και
πέτυχε τον ποντικό στο πρόσωπο. Εκείνος
πόνεσε λίγο, αλλά δεν έφυγε, γιατί η μπάλα
ήταν πολύ μικρή...

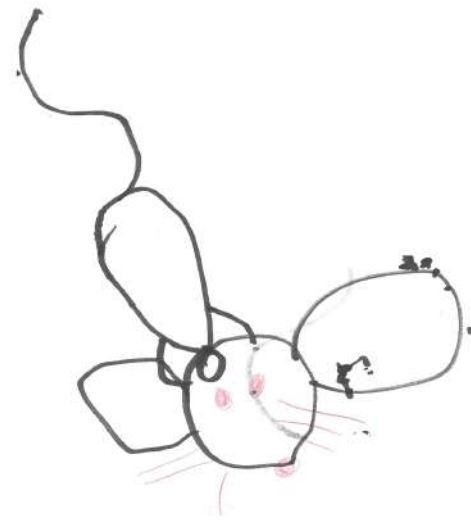
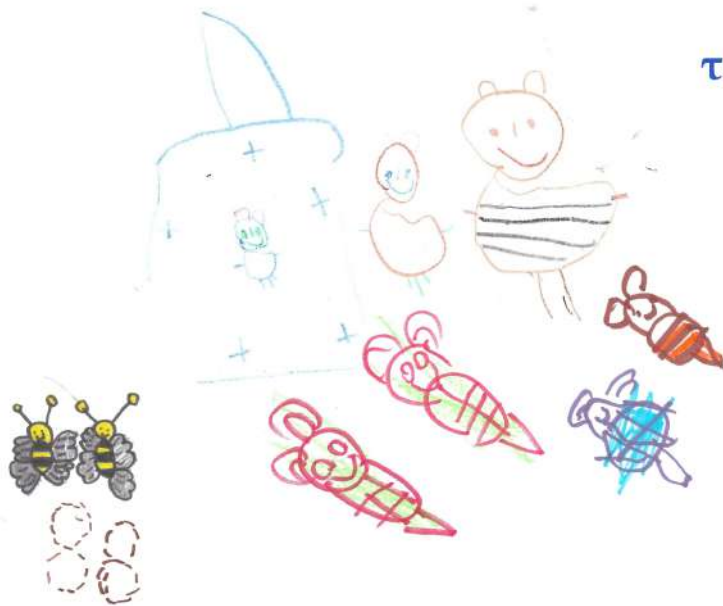
Έπρεπε να βρουν έναν άλλον τρόπο
για να τον διώξουν.

Τότε, η Μελίς άρχισε να
ζουζουνίζει σε οκτάρια
και η βασίλισσα την
άκουσε και γύρισε. Γύρισε
και η Μελίσσια και, όταν
την είδε αμέσως
κατάλαβε. Άρχισε κι
εκείνη τον χορό του οκτώ.

Οι μέλισσες έγιναν όλες μαζί
μια μπάλα και πετούσαν, με
γυρισμένο το κεντρί, προς τον
ποντικό. Ο βόμβος τους του
τράβηξε την προσοχή και, μόλις
τις είδε, έγινε καπνός.

Οι μέλισσες, χαρούμενες, γύρισαν
στην κυψέλη τους και άρχισαν τις
επισκευές!

Κι έζησαν αυτές καλά κι εμείς
καλύτερα.

Όνειρα γλυκά!

